

1010.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 listopada 1923 roku

o podwyższeniu opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonywane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dn. 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. 1919 r. № 29 poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę, ustanowioną § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 września 1923 r. o podwyższeniu opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonywane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych (Dz. U. R. P. № 93 poz. 741) podwyższa się do 100.000 mk.

§ 2. Maximum awansu, ustanowione § 2 tegoż rozporządzenia, podwyższa się do 10.000.000 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

1011.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia różjemców, powołanych do szacowania zwierząt, przeznaczonych na zabicie z rozporządzenia władzy w celu tłumienia zaraźliwych chorób zwierzęcych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie §§ 24 i 30 pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 25 lipca 1911 r. do ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Zbiór ustaw pruskich str. 149) zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 22 przepisów wykonawczych z dnia 12 kwietnia 1912 r. do ustawy wykonawczej o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Dz. Urz. prus. Min. Roln., Domen i Lasów—str. 165) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 13 października 1921 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży lekarzy weterynaryjnych i różjemców, powołanych do szacowania bydła z powodu chorób zakaźnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 694), ostatnio zmienionem rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 408), wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie 1) ustępu drugiego wiersz drugi wyrazy: „1000 marek” zastępuje się wyrazami: „50.000 marek”;
- b) w punkcie 2) ustępu drugiego wiersz siódmy wyrazy: „500 marek” zastępuje się wyrazami: „20.000 marek”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 408).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *A. Chłapowski*

1012.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 28 listopada 1923 r.

w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na kur czyli różyczkę (rubeola).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany art. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) obowiązek zgłaszania rozciąga się na wszystkie przypadki kuru, czyli różyczki (rubeola).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy od jego ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*

1013.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej (Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII, wyd. 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20 stycznia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne o 36% wyższe od cen, jakie obowiązywały zgodnie z postanowieniem rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej z dn. 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118, poz. 949).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 7 grudnia 1923 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 listopada 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 118, poz. 949).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*

1014.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 1 grudnia 1923 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 10 kwietnia 1923 r. w przedmiocie wysokości opłat pobieranych przez Stowarzyszenie Dozoru Kociołów w Poznaniu za sprawdzanie urządzeń wymagających dozoru.

Na podstawie § 4 ustawy z dnia 8 lipca 1905 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 317) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1923 roku w przedmiocie wysokości opłat, pobieranych przez Stowarzyszenie Dozoru Kociołów w Poznaniu za sprawdzanie urządzeń wymagających dozoru (Dz. U. R. P. № 43, poz. 295) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty ustalone w § 1 w złotych polskich mają być przy wnoszeniu ich przerachowywane na marki polskie według średniego kursu franka złotego z notowań giełdy pieniężnej w Warszawie za ubiegły tydzień poprzedzający datę uiszczenia opłaty, przyczem 1 złoty polski równa się 1 frankowi złotemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1015.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20, poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470), oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 51, poz. 358) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 488), powiększa się:

- 1) stawki, wymienione w § 6, — sześćdziesięciokrotnie,
- 2) „ „ „ „ § 28 p. 3, — czterdziestokrotnie,
- 3) „ „ „ „ § 26, — stokrotnie,
- 4) wszystkie pozostałe stawki bezwzględne — osiemdziesięciokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1923 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 listopada 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. 116, poz. 932).

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*